

T R E Ś Ć:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 49 — nr 66 z dnia 12.IV.1954 r. w sprawie zaopatrywania w odzież przeciwdeszczową,

Poz. 50 — nr 72 z dnia 15.IV.1954 r. zmieniające zarządzenie w sprawie trybu zaopatrywania w metale nieżelazne.

Poz. 51 nr 84 z dnia 24.IV.1954 r. w sprawie gospodarowania zużyтым czyściwem,

49.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 66 z dnia 12 kwietnia 1954 r.

(znak: BH-08a-6)

w sprawie zaopatrywania pracowników w odzież przeciwdeszczową.

W celu zapewnienia wykonania planów gospodarczych i zabezpieczenia pracowników przed ujemnymi wpływami atmosferycznymi — po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakłady pracy obowiązane są pracownikom zatrudnionym na wolnym powietrzu, których praca pomimo niekorzystnych warunków atmosferycznych jest niezbędna dla utrzymania normalnego ruchu przedsiębiorstwa, wydawać podczas deszczu lub śniegu płaszcze, kurtki lub peleryny przeciwdeszczowe.

§ 2. Odzież powyższa stanowi odzież dyżurną wydawaną na czas pracy. Po zakończeniu pracy odzież nie może być wynoszona poza zakład pracy.

§ 3. Odzież ta powinna być zapisana w inwentarzu zakładu pracy, odpowiednio konserwowana i przechowywana w magazynie zakładu lub w poszczególnych oddziałach zakładu.

§ 4. Dyrektorzy centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) ustalą, w porozumieniu z zarządami głównymi związków zawodowych, stanowiska pracy oraz ilości i rodzaje odzieży przeciwdeszczowej, potrzebnej w poszczególnych zakładach pracy i przedłożą wnioski w tej sprawie właściwym ministrom (kierownikom centralnych urzędów) do zatwierdzenia.

§ 5. W razie niemożności pokrycia zapotrzebowania na odzież przeciwdeszczową z zapasów magazynowych, ministerstwa (centralne urzędy) zgłoszą zapotrzebowanie do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — Samodzielny Wydział dla Spraw Bezpieczeństwa i Higieny Pracy.

§ 6. Zapotrzebowanie na odzież na rok 1954 należy przedłożyć do dnia 1 czerwca 1954 r.

§ 7. Zaopatrzenie przedsiębiorstw w odzież przeciwdeszczową powinno następować stopniowo w celu umożliwienia przemysłowi produkującemu tkaniny oraz odzież przygotowania się do zadań, wynikających z postanowień niniejszego zarządzenia.

§ 8. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1954 r.

50.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 72 z dnia 15 kwietnia 1954 r.

(znak: BI-1B-34-48)

zmieniające zarządzenie w sprawie trybu zaopatrzenia w metale nieżelazne.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz.U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 309 z dnia 26 października 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w metale nieżelazne (Biuletyn PKPG nr 36, poz. 181) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 po wyrazach „do zarządzenia“ dodaje się „i“, a po wyrazie „stopów“ stawia się przecinek;
- 2) po § 6 wprowadza się §§ 6a, 6b w brzmieniu:
„ § 6a. W terminie dni 14 od dnia otrzymania zawiadomienia o wysokości przydziału, jednostki, które otrzymały zawiadomienie, rozdzielają przydział metali nieżelaznych na centralne zarządy przemysłu (jednostki równorzędne) i przesyłają rozdzielnik do wiadomości centrali zbytu.“
„ § 6b. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się odpowiednio §§ 5-6, 8, 9 ust. 2 oraz §§ 10-15 trybu ogólnego“;
- 3) w § 7:
  - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„ 2. Inni odbiorcy składają zamówienia:
    - 1) na cele produkcyjne w terminach określonych w ust. 1;
    - 2) na cele remontowe, naukowo-badawcze i inne pozaprodukcyjne — na 30 dni przed żądanym terminem dostawy“;
    - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„ 3. Zamówienia na metale nieżelazne potrzebne w związku z awarią należy złożyć w ciągu 3 dni od dnia powstania awarii“;
  - 4) w § 8 dodaje się. ust. 3 w brzmieniu:
„ 3. Zamówienia powinny być akceptowane przez centralny zarząd (jednostkę równorzędną), któremu podporządkowany jest odbiorca“;
  - 5) § 9 otrzymuje brzmienie:
„ § 9. Zamówienia należy składać w centrali zbytu w jednym egzemplarzu.“

6) w § 10 wyrazy: „w załączniku nr 2“ zastępuje się wyrazami: „w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia“;

7) § 11 otrzymuje brzmienie:

„ § 11. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się: § 17 ust. 2, § 18, § 19 ust. 2—5, §§ 20, 21 i 23 ust. 1 oraz §§ 24—27 trybu ogólnego“.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

51.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 84 z dnia 24 kwietnia 1954 r.
(znak: BI-10-Ja—14—b)

w sprawie gospodarowania użytym czysciwem.

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, które otrzymują kwartalne przydziały czysciwa w wysokości co najmniej 500 kg, obowiązane są do gromadzenia, segregowania, przechowywania oraz zaofiarowywania do skupu czysciwa technicznego (nicianego) oraz szmacianego, zabrudzonego i nasiąkniętego oliwą lub smarem i nie nadającego się do dalszego użytku zgodnie z przeznaczeniem.

§ 2. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, określone w § 1, obowiązane są do zaofiarowywania do skupu w każdym kwartale kalendarzowym zużytego czysciwa, nagromadzonego w kwartale poprzednim — przez zgłoszenie właściwej wojewódzkiej zbiornicy przemysłowych surowców wtórnych.

2. Zbiornica w ciągu 14 dni, licząc od dnia zaofiarowania do skupu zużytego czysciwa, wskaże zakład regeneracji, do którego należy czysciwo to wysłać.

§ 3. 1. W ciągu 14 dni od dnia otrzymania wskazania zakładu regeneracyjnego (§ 2, ust. 2) czysciwo należy wysłać pod adresem tego zakładu i wystawić na ten zakład fakturę.

2. W przypadku niewskazania zakładu regeneracyjnego posiadacz czysciwa może je wysłać pod adresem wojewódzkiej zbiornicy przemysłowych surowców wtórnych i wystawić na nią fakturę.

§ 4. 1. Zakłady regeneracji, a w przypadku określonym w § 3 ust. 2 — wojewódzkie zbiornice przemysłowych su-

rowców wtórnych, obowiązane są nabyć ilość nadesłanego czysciwa, z wyjątkiem przypadków komisijnego stwierdzenia z udziałem czynnika społecznego, że przesyłka zużytego czysciwa zawiera choćby częściowo czysciwo:

- 1) zanieczyszczone opiłkami lub wiórami metali,
- 2) zabrudzone farbami olejnymi lub minią,
- 3) zbutwiałe lub zgniłe.

2. O terminie komisijnego badania czysciwa (ust. 1) należy zawiadomić jednostkę, która nadesłała czysciwo w czasie, umożliwiającym delegowanie przedstawiciela. Nieprzybycie przedstawiciela jednostki, która nadesłała czysciwo, nie wstrzymuje wydania orzeczenia przez komisję.

3. Ministerstwa (centralne urzędy) wydadzą dla podległych jednostek instrukcje o sposobie używania czysciwa, a w szczególności stosowania czysciwa przy czyszczeniu maszyn z zużytych olejów i innych zanieczyszczeń, po uprzednim oczyszczeniu maszyn z opiłek i wiórów pędzlami lub szczotkami, oraz o sposobie gromadzenia i przechowywania czysciwa.

§ 5. 1. O odmowie skupu czysciwa (§ 4 ust. 1) należy zawiadomić jednostkę, która nadesłała czysciwo.

2. W przypadku nieodebrania czysciwa w ciągu 14 dni od dnia wystawienia zawiadomienia (ust. 1) czysciwo można zniszczyć. Koszty związane z transportem i zniszczeniem czysciwa obciążają jednostkę, która wysłała czysciwo.

§ 6. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej inne niż określone w § 1 obowiązane są gromadzić zużyte czysciwo, segregować, przechowywać i w każdym kwartale kalendarzowym dostarczać je do punktów skupu Centralnego Zarządu Przemysłowych Surowców Wtórnych lub jednostek przez niego upoważnionych.

2. Punkty skupu obowiązane są zakupić każdą ilość dostarczonego zgodnie z ust. 1 czysciwa z wyjątkiem czysciwa:

- 1) zanieczyszczonego opiłkami i wiórami metali,
- 2) zabrudzonego farbami olejnymi lub minią,
- 3) zbutwiałego lub zgniłego.

3. Nabyte czysciwo punkty skupu przekazują właściwym zakładom regeneracyjnym.

§ 7. 1. Zakłady regeneracji poddają zużyte czysciwo procesowi odliwienia i prania w celu wtórnego wykorzystania czysciwa i uzyskania olejów.

2. Oleje uzyskane z procesu regeneracji czysciwa zakłady regenerujące zaofiarowywać będą Centrali Produktów Naftowych do skupu.

§ 8. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 lutego 1953 r. w sprawie gospodarki czysciwem (Biuletyn PKPG nr 4, poz. 21).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ
KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.
Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe, W-wa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71, w. 38

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł. Cena egz. 2 zł.
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie PWG 168/Cz/54, podpisano do druku 27.IV.54 r., druk ukończ. 29.IV.54 r.
Nakład 21.527. Papier druk. sat. kl. VII/A¹ 60 gr., ark. 0,3.

Zam. 2231/c. Zakł. Graf. Dom Słowa Polskiego, Warszawa. 5-B-11480